

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛ

«Ημείς πιστεύουμε ότι ο Σοσιαλισμός δεν θα είναι αποτέλεσμα ενός τρίτου πολέμου, αλλά αποτέλεσμα της δράσης των λαϊκών μαζών της Ευρώπης».
Η. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΤΑ ΤΡΑΓΙΚΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΙΑ

Η Άγγλία—η μεγάλη υπερπόντια αυτοκρατορία των αποικιών και των κτήσεων—προσπαθεί να αντιμετωπίσει το οικονομικό χάος στο οποίο την έριξε ο «υπερ-υπέρβιος» τελευταίος πόλεμος μένα «υπέρογκο δάνειο που της έδωσαν η Άμερική, κατόπιν πολλών βασάνων και με ελάχιστα αξιοπρεπείς δρους.

Η Γαλλία, η αναμφισβήτητα πλουσιότερη χώρα της Ευρώπης, στηρίζει και τούτη τις ελπίδες της, για την ανοικοδόμηση των ερειπίων της, στη μεγαλοψυχία των αμερικανών τοκογλόφων.

Όλες οι χώρες της νοτιοανατολικής Ευρώπης που η έθνική τους οικονομία εξαρθρώθηκε μέσα στον πόλεμο και κάτω απ' την απομυζητική εκμετάλλευση του ναζισμού, προς τη μεγάλη υπερατλαντική δημοκρατία της ατομικής βόμβας και των Έβραίων χρυσοκανθάρων στρέφουν τα ίκετευτικά τους βλέμματα.

Το παράδοξο είναι ότι και αυτή η Σοβιετική Ρωσία, με τις απέραντες οικονομικές δυνατότητες, με το μυθώδη φυσικό της πλοδο και με τη σοσιαλιστική της οργάνωση, αισθάνεται την ανάγκη του θαυματουργού δολλαρίου για την έσωτερική της άνορθωτική προσπάθεια. Η Σοβιετική Ρωσία έζητησε δάνειο ενός δισεκατομμυρίου δολλαρίων από την κυβέρνηση των Ήνωμένων Πολιτειών.

Σε συνάρτηση, όλα αυτά τα φαινόμενα, μας δίνουν την γενικότερη εικόνα της οικονομικής κατάπτωσης στην οποία περιέπεσε, μέσα σε τέσσερα χρόνια άνηλεους αλληλοφαγώματος, η «γηράσασα εν άμαρτιας» Ευρώπη. Η οικονομική της ύποτέλεια προς τη νεώτερη αδελφή της, που απ' τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο έσάρωσε και άπεθησαύρισε μέσα στους τραπεζιτικούς λαβυρινθούς της το προϊόν του πανανθρώπινου, επί γενεάς γενεών, εργατικού μόχθου, ολοκληρώνεται τώρα. Κάτω απ' την πίεση μιας άδυσσοδέτητης ανάγκης οι χώρες της Ευρώπης άλυσσοδέονται από το αμερικανικό χρηματιστικό κεφάλαιο που άπλώνει την οικονομική ήγemonία του σε όλους τους τομείς της οικονομικής της ζωής. Αυτή η οικονομική επικυριαρχία του δυτικού ήμισφαιρίου δεν αφήνει άνευθραστο το ανατολικό ήμισφάριο και στους πολιτικούς και ιδεολογικούς προσανατολισμούς του. Και δεν είναι καθόλου άσχετη προς τη μεταπολεμική οικονομική πραγματικότητα η έξωτερική πολιτική των ευρωπαϊκών χωρών, όταν σε πολλά ζητήματα εκδηλώνεται άναρμόνιστη προς τα νέα ιδεολογικά ρεύματα που έχουν κατακτήσει την ψυχή των λαών της.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΕΝΕΣΗ ΣΤΡΥΧΝΙΝΗΣ

Η Μεγάλη Βρετανία έχει τη γνώμη ότι η άπαλαγη του Ισπανικού λαού απ' τη φασιστική τυραννία που του επέβαλε, προπολεμικά, καταπνίγοντας στο αίμα την ήρωική του αντίσταση, ο άξονας Βερολίνου—Ρώμης, είναι ύποθεση του ίδιου του λαού, στην όποια δε χωρεί κανενός είδους επέμβαση. Μ' άλλα λόγια, η δημοκρατική Ισπανία πρέπει για δεύτερη φορά να αιματοκυλιστεί για να γκρεμιστεί το θηριώδες και άπαισιόδοτο φασιστικό κράτος του Φράγκο με τις δικές της άποικιστικές δυνάμεις. Άλλά το κράτος αυτό της βίας και της βαρβαρότητας το δημιούργησαν ο φασισμός για να το στρέψει ενάντια στην ίδια τη Μεγάλη Βρετανία και τους συμμάχους της, να το χρησιμοποιήσει για την απομόνωση της Μεσογείου, να το καρφόσει οά σπλιτό στη ραχοκοκκαλιά της Γαλλίας. Άδιάφορο αν οι ελπίδες που στηρίζει πάνω σ' αυτόν τον «εκ δυσμούν» δορυφόρο δεν πραγματοποιήθηκαν όλες. Η ύποχρέωση τών νικητών του αντιφασιστικού πολέμου να εξαλείψουν από την δυτική έσοχατία της Ευρώπης την έστια αυτή του φασιστικού μιάσματος και να άπολυτρώσουν το δημοκρατικό λαό της Ισπανίας από τον άβάσταχτο ζυγό του αίμοσταγούς Κασοντί, λιο δεν έξοφλείται μ' αυτό τον άνανδρο και ύποκριτικό και άγνώμονα τρόπο. Οι σύμμαχοι έχουν τη δύνoμη, σήμερα, χωρίς αίμα και θυσίες, να θέσουν τέρμα στην τραγωδία του βασανισμένου αυτού λαού, μέσα σε λίγες ώρες. Ένα άπλό, άποφασιστικό και αξιοπρεπές πρόταγμα, θά ήταν, ότι και μια γερή ένεση στρυχνίνης για τον άποτρόπαιο δυνάστη της μαρτυρικής Ισπανίας.

«Δέν θά γελάσουμε το λαό. Δέν θά τον κολακεύουμε. Δέν θά τον εκμεταλλευθούμε. Θά τον καθοδηγήσουμε με σκληρά συνθήματα, με το σύνθημα της δουλειάς και της θυσίας. Θά δείξουμε στο λαό τον άνηφορο της δουλειάς για την άνασυγκρότηση. Την άνασυγκρότηση δίως αυτή, τη ζητούμε όχι για το συμφέρον των ξένων κερδοσκόπων και εκμεταλλευτών, άλλά για το συμφέρον του εργαζομένου λαού, του παραγωγού, του εργάτη, του βιοτέχνη, του έπαγγελμάτια».
Α. ΣΒΩΛΟΣ

ΠΟΥ ΠΟΥΛΗΣΑΝ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΝ ΚΛΗΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΩΡΑΦΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΑ ΠΑΡΟΥΝ ΠΙΣΩ!

Την περασμένη Κυριακή έγινε στην Άθήνα μεγάλη συγκέντρωση πολιτών που άναγκάστηκαν κατά την περίοδο της κατοχής να πουλήσουν το σπίτι τους ή τα άκίνητά τους. Τη συγκέντρωση προεκάλεσε η έντονη διαμαρτυρία του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΛΛ προς την κυβέρνηση γιατί δεν έλυσε άκομα το μεγάλο αυτό κοινωνικό ζήτημα με την άκρόσηση των αγοραπωλησιών που έγιναν. Το δημοσιογραφικό όργανο του κόμματος, η «ΜΑΧΗ» άσολήθησε διεξοδικά πάνω στο ζήτημα. Σ' ένα από τα τελευταία φύλλα έγραφε :

«Είναι άπαράδεκτο να μείνουν χωρίς κυρώσεις πράξεις κατά την κατοχή που βύθησαν στη συμφορά και τη δυστυχία χιλιάδες οικογένειες. Το Κόμμα μας σε διαβήματα που έκανέ κατ' επανάληψη δεν παρέλειψε να τονίσει ότι η μοναδική κούρωση στην περίπτωση αυτή είναι η δίκαιη επανόρθωση και τέτοια είναι μόνο η άκρόσηση των αγοραπωλησιών. Χιλιάδες άκινήτων που άποτελούσαν το μοναδικό περιουσιακό στοιχείο των κατόχων και το προϊόν ύστερημάτων έτων δλοκλήρων, πέρασαν κατά τρόπο άνηθικο στα χέρια μερικτών έκατοντάδων άτόμων που έμπορεύθηκαν τη δυστυχία του λαού.

Η κυβέρνηση όφείλει να δώσει στο ζήτημα αυτό τη δίκαιη λύση του, όφείλει και μπορεί ν' άκυρώσει τις αγοραπωλησίες αυτές. Άν νομίζει ότι δεν έχει σύμφωνα τα κόμματα ως τα καλέσει. Όφείλουν τα τελευταία αυτά να πούνε καθαρά τη γνώμη τους. Για να ξεροουν και οι ενδιαφερόμενοι ποι οι μαζί τους και ποι οι είναι με τους έμπορους της δυστυχίας των».

Και στο νησί μας δεν είναι λίγοι αυτοί που πετάχτηκαν στο δρόμο γιατί πουλήσαν τα σπίτια τους κάτω απ' την πίεση έσοχάτης ανάγκης. Υπάρχει στο νησί μας και μια ειδική κατηγορία ανθρώπων, άποκλειστικά άγροτών, που μεταβίβασαν τους κλήρους των τους ά-

γορτικούς, παρά τις κατοχυρωτικές άπαγορεύσεις του νόμου, δυνάμει του οποίου έγινεν η έγκυρίατάς τους στα άνταλλάξιμα.

Με τη μέθοδο του «προικισμού» βρέθηκε τρόπος να καταστρατηγηθούν οι διατάξεις του νόμου που όρίζουν ότι για μια είκοσαετία ο κλήρος μένει άναπαλλοτρίωτος και οι δυστυχισμένοι αυτοί άγρότες παρεπίσθησαν κ' έδωσαν τους κλήρους των για ένα κομμάτι φουμί, «υπό μορφή προικός», σε τρίτους ψευδομεσάζοντες προικολήπτες, απ' τους οποίους ταυτόχρονα γινόταν η μεταβίβαση στους κυρίως ενδιαφερόμενους, που έκαναν τα έξοδα όλης αυτής της «μηχανής» για να βάλουν στο χέρι το κτήμα ή το χωράφι του θύματος τους. Οι αγοραπωλησίες αυτές που στηρίζονται στο δόλο και στην άπάτη είναι άφ' έαυτού τους άκυρες!

Έν τούτοις, ούτε οι άρχές που έχουν την ευθύνη της έπαγρύπνησης για την πιστή εφαρμογή των όρων της σύμβασης Κράτους—Έθνοτραπέζης, δυνάμει της οποίας έγινεν η άποκατάσταση των άκτιμών, έπενεβησαν για να σταματήσει στην άρχη το κακό, ούτε τώρα έπιβαίνουν για να έπιστραφούν οι άναπαλλοτρίωτοι γεωργικοί κλήροι στους νομίμους κατόχους των. Έν τω μεταξύ, χρόνο με το χρόνο, οι σφετεριστές καρπούνται το εισόδημα κ' έχουν, ως τώρα, εισπράξει άλογάριστες φορές στο πολλαπλάσιο τα χρήματα που διέθεσαν, την έποχή της ραγδαίας νομισματικής ρεμούλης, για να βάλουν στο χέρι τα κτήματα.

Πολλοί απ' τους παθόντες κατέφυγαν στη Δικαιοσύνη ζητώντας την άκρόσηση των παρανόμων αυτών μεταβιβασιών πράξεων. Άλλά οι τρομεροί δικονομικοί τύποι δεν την αφήνουν να προχωρήσει στο γρήγορο ξεκαθάρισμα των ύ-

ποθέσεων αυτών και το χειρότερο άπατούν βαρεία έξοδα στα όποια δε μπορούν καθόλου να άνταποκριθούν τα πολυάριθμα θύματα που σήμερα, κυριολεκτικώς ψοφάνε στην πείνα.

Χρειάζεται άμεση δραστηκή επέμβαση του κράτους για να λήξει το μαρτύριο των ανθρώπων αυτών. Το ίδιο αυτό κράτος που άπέβλεψε πρό έτων, στη λύση του προβλήματος της άκτημοσύνης, που είχε πάρει δξύτατες διαστάσεις, δεν επιτρέπεται ν' αφήνει το ίδιο του το έργο άνυπεράσπιστο.

Έν τούτοις, το αφήνει. Κωφεύει, σήμερα, στις άλλεπάλληλες εκκλήσεις των χωρικών που ξαναγύρισαν στην τήξη του κοινωνικού «παρά» απ' την όποια το ίδιο το κράτος τους έβγαλε όταν είχε κάποια συνείδηση της κοινωνικής του άποστολής. Για να παύσει να κωφεύει πρέπει τα θύματα να κινητοποιηθούν, να συνασπισθούν και να οργανωθούν άμέσως για να επιδιώξουν, με τη δύναμη που προσδίδει η οργάνωση, το δικιο τους. Πρόκειται να συγκροτηθούν άμέσως προσωρινές επιτροπές σε κάθε χωριό όπου υπάρχει ύπολογίσιμος αριθμός θυμάτων. Χωριστά των κληρούχων που έχασαν με τη «μάκενα» του ψευτοπροικισμού τους κλήρους των και χωριστά των άλλων που η πείνα τους άνάγκασε να πουλήσουν κ' αυτοί το σπίτι ή το κτήμα τους κ' ως είχαν το δικαίωμα να το πουλήσουν.

Ημείς και σαν έφημερίδα και σαν κόμμα είμαστε στη διάθεσή των. Άς φροντίσουν οι προσωρινές επιτροπές των χωριών να έπιζουκνήσουν μαζί μας άμέσως. Θά τους καθοδηγήσουμε, θά τους βοηθήσουμε στην οργάνωσή τους και στον άγώνα τους, μ' όλες μας τις δυνάμεις. Ο χρόνος που περνά είναι εις βάρος των, έφ' όσον χάνουν το εισόδημα της περιουσίας των και το καρπούνται άκόμα οι εκμεταλλευτές της δυστυχίας των.

Όσοι βρίσκονται στην πόλη της Μυτιλήνης ως άπευδυνθουν στα Γραφεία του Σοσιαλιστικού Κόμματος (άντίκρου στο συμβολαιογραφείο Γάλκα-Παπανικόλα) για να τους βοηθήσουμε να βάλουν τις βάσεις της οργάνωσής τους.

τά πλήρωσε από την τσέπη του, ούτε απ' την τσέπη του φίλου του Κατσάμπα. Αυτός έδω άπειναντία καθώς και όλη η καρχαρολαρία του θά κέρδιζαν, θά θηροφίξαν άκόμα περισσότερο, τόσο από τα μουσαφιλίκια, προμήθειες, ιτραμμένα, τσιγάρα στους άνδιπολείς ξένους και συμμάχους μας, με ά από τον πληθωρισμό που θά δημιουργούσε αυτή η έθνική κουβαρνταδοσύνη μας. Και είδες τι έγινε τελευταία με το παιχνίδι της λίρας; — Έμένα μου λές; — Γέμισε το πετάσι τους λίρα και μείναμε κι άπέξω. — Ψέματα; Δέν τα βλέπουμε; — Όπως όλα τάλλα, θά τα πλήρωσε κι αυτό ο καλός λαός. Άπλ' έδω που τα λέμε — μη μάς άκουει και κανένας — αυτά τα κορόιδα τα Έάμα και τα ρέστα, αυτοί οι «εαμοκομμουνιστά». Γιατί βέβαια, μεταξύ μας σε παρακαλώ, αυτοί είναι ο λαός. Τώρα, την άλληθια να λέμε. Ψέματα; Έ ποιος άλλος, οι έδελίτες, οι μαυραγορίτες ή οι γκεσταπίτες; Γ' αυτό και φωνάζει, γιατί πονει ο άμοιρος. Κι όποιος πονει, λέει, γαδουρνά φουνάκι. Ψέματα μαθέ; Έμεις όμως τη δουλειά μας. Τόν ονομάζουμε «βούτγαρο» και ήσυχάζουμε. Τόν χτυπάμε κατακέφαλα, όσο μπορούμε, και κάνουμε τη δουλειά μας κατά το κέρι μας, ήγουν κατά το συμφέρον μας, δηλ. το συμφέρον του έθ' ν ο υ ε θ έλω να πώ, μην παρεξηγούμαστε... — Όχι δά, τί λόγος! — Κατάλαβε; Πρόσεξε καλά αυτά που σου λέω κι αυτά που θά σου πώ. Κι' έδω πρέπει να θαυμάσεις τη μεγαλοψυχία του άνδρός! Έρχεται «προωθημένος» της άπελευθερώσεως και άπελευθερώνει την Έλλάδα από τους βαρβάρους προσκαλεί—κρυφά—κι άλλες βρετανικές δυνάμεις «μέχρι των ταρνακίων άκτών», συγκεντρώνει και όπλιζει τους ταγματάτες και στην

ΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΘΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Ο ύπουργός της άνοικοδόμησης κ. Δοξιάδης έδωσε στη δημοσιότητα καινούρια στοιχεία για τις καταστροφές που έπαθεν η Έλλάδα κατά τα χρόνια του πολέμου και της σκληριάς και για τις συνέπειες που έχουν οι καταστροφές αυτές στην εν γένει ζωή της χώρας. Σημαντική είναι η άποκάλυψη ότι για να άνοικοδομησει ο λαός μας τα κτίρια που καταστράφηκαν πρέπει επί δύο χρόνια να διαθέτει όλο το εισόδημα να δίχως να... τρώει, και το κράτος να διαθέτει δλοκλήρο τόν προν'πολογισμό του επί δέκα χρόνια.

Οι καταστροφές συνετέλεσαν άφ' ένός στη μείωση της παραγωγής κ' άφ' έτέρου στην άύξηση της θνησιμότητας. Γενικά η παραγωγή έπεσε κατά 5 δισεκ. προπολεμικές ή 500 δισεκ. σημερινές δραχμές. Η θνησιμότητα στις καταστραμμένες περιοχές είναι κατά 50 ο)0 μεγαλύτερη της προπολεμικής ενώ αντίστοιχα οι αριθμοί των γεννησών μειώθηκαν κατά 20 ο)0. Σε ώρισμένες άγροτικές περιοχές, όπως λόγον χάρη τα Γρεβενά, Κιλκίς, Δράμα, ή πυκνότητα του πληθυσμού έφτασε το 1,2 κατοίκους σε κάθε τετραγωνικό χιλιόμετρο, ενώ προπολεμικά ήταν 21,6!

Υπάρχουν χωριά στη Μακεδονία, Θεσσαλία και Κρήτη που καταστράφηκαν κατά 100 ο)0 — 90 ο)0 — 80 ο)0. Άπ' τις πόλεις, τις μεγαλύτερες καταστροφές έπαθαν κατά σειρά: Κέρκυρα 61 ο)0. Λάρισα 40 ο)0. Ρέθυμνο 39 ο)0. Άλμυρός 33 ο)0. Χανιά 28 ο)0. Άργοςτόλι και Γιαννιτσά 24 ο)0. Ηράκλειο 20 ο)0.

Τα 51 ο)0 των καταστροφών έγιναν από τους Γερμανούς. Τα 27 ο)0 απ' τους Ίταλους. Τα 20 ο)0 απ' τους Συμμάχους, 18 ο)0 απ' τους Βουλγάρους και 2 ο)0 κατά τα Δεκεμβριανά.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Η ανάπτυξη του Σοσιαλιστικού κινήματος στην Τουρκία προχωρεί με όλοένα αυξανόμενο ρυθμό. Όσο, όμως, αναπτύσσεται τόσο και η καταδίωξη του εντείνεται. Έτσι πολλοί Τούρκοι σοσιαλιστές έχουν καταφύγει στην Έλλάδα, στη Συρία, την Παλαιστίνη.

Το σοσιαλιστικό κίνημα της Τουρκίας έχει τις ρίζες του στα 1930. Τότες ίδρύθηκαν οι πρώτες οργανώσεις στην Πόλη, την Άγκυρα, στην Προδία και τη Σμύρνη. Το 1937 συνήλθε το πρώτο σοσιαλιστικό συνέδριο που κατέληξε στην ίδρυση του Σοσιαλιστικού κόμματος της Τουρκίας. Το δεύτερο συνέδριο που έγινε στα 1945, στην Άγκυρα, παρουσίασε σημαντική αδήση της δύναμης του κόμματος σ' όλη τη χώρα. Έννοείται ότι όλα αυτά τα χρόνια, απ' την ίδρυση του το Κόμμα αυτό βρισκόταν στην παρανομία. Σήμερα, καταβάλλονται προσπάθειες να έμφανιστεί σαν νόμιμο κόμμα και να αναγνωριστεί απ την τουρκική κυβέρνηση.

Το δεύτερο συνέδριο, που άναφέρουμε πιο πάνω, πήρε την πρωτοβουλία να καλέσει όλους τους δημοκράτες και τους κομμουνιστές στη δημιουργία Λαϊκού Δημοκρατικού Μετώπου, που όμως δεν κατορθώθηκε να πραγματοποιηθεί έως τώρα. Παρ' όλες τις διωξεις, τις φυλακίσεις και τους τουφεκιμούς, οι Τούρκοι σοσιαλιστές, μαζί με τους άληθινούς δημοκράτες, άποτελούν την προοδευτική πρωτοπορεία του Τουρκικού λαού. Η έπιρροή τους όλοένα μεγαλώνει και ήδη άποτελούν αξιόλογη πολιτική και κοινωνική δύναμη που θά έπιδράσει βαθύτατα και ριζικά στη διαμόρφωση της πολιτικής ζωής της χώρας.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

τη «ΜΑΧΗ»

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΚ—ΕΛΛ

ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

